

सृक७ स७शायं पविमिन्द्र तिग्मं वि शत्रून्ताडि वि मृधो नुदस्व ॥ ७१ ॥

जयदृष्टा त्रिष्टुप् हे इन्द्र परस्याः परावतो दूरतरादेशादाजगन्ध आगह परा-
वह्यो दूरवचनः परस्या दूरदिशोऽपि परावतः दूरदेशादित्यर्थः लोडर्थे लिट् ।
आगत्य च शत्रून्विताडि विशेषेण ताडय । मृधः संग्रामांश्च विनुदस्व विशेषेण
प्रेरय दूरीकुरु । किं कृत्वा पविं वज्रं संशाय तीक्ष्णीकृत्य शो तनूकरणे ल्यप् ।
कीदृशं पविं सृकम् सरति शत्रुशरीरे गहतीति सृकः तम् । तिग्ममुत्साहवन्तम्
तिग्मं तेजतेरुत्साहकर्मण इति [निरु० १०. ६.] यास्कः । क-इव मृगो न मृग-इव
यथा मृगः सिंहो दूरदित्य प्राणिनं हन्ति । कीदृशो भीमः भयंकरः । कुचरः कु-
त्सितं चरति गहति कुचरः । गिरिष्ठाः गिरौ तिष्ठति गिरिष्ठाः पर्वताश्रयः ॥ ता-
डयतिर्हिंसाकर्मा तस्य हौ परे ह्यन्दस्युभययेत्यार्धधातुकत्वे [पा० ३. ४. ११७.] णिचो
लोपः कृकल्भ्यो हेर्धिः षुत्वम् ताडि ॥ ७१ ॥

वैश्वानरो न ऊतयऽआ प्रयातु परावतः । अग्निर्नः सुष्टुतीरुप ॥ ७२ ॥

वैश्वानरदेवत्या गायत्री । वैश्वानरः (60.) अग्निर्नोऽस्माकं सुष्टुतीः शोभनाः
स्तुतीरुप उपश्रोतुं परावतो दूरदेशादा प्रयातु आगहतु । किमर्थं नोऽस्माकमूतये
रक्षणाय अस्मान् रक्षितुमित्यर्थः ॥ ७२ ॥

पृष्टो दिवि पृष्टोऽग्निः पृथिव्यां पृष्टो विश्वा ओषधीराविवेश ।

वैश्वानरः सहसा पृष्टोऽग्निः स नो दिवा स रिषस्यातु नक्तम् ॥ ७३ ॥

वैश्वानरदेवत्या त्रिष्टुप् कुत्सदृष्टा । वैश्वानरः सर्वनरेभ्यो हितोऽग्निर्दिवा दि-
वसे नोऽस्मान्पातु रक्षतु स च नक्तं रात्रौ नः पातु सर्वदास्मान् रक्षवित्यर्थः । स
कः योऽग्निर्दिवि द्युलोके पृष्टः कोऽयमादित्यात्मना तपतीति मुमुक्षुभिः पृष्टः अ-
न्तरिक्षे (61.) यमेतमादित्ये पुरुषं वेदयन्ते स इन्द्रः स प्रजापतिस्तद्वक्षेति श्रुतेः ।
यश्चाग्निः पृथिव्यामन्तरिक्षलोके पृष्टः कोऽयं विद्युदात्मना स्थित इति जलार्थिभिः
पृष्टः अन्तरिक्षनामसु [निघ० १. ३.] पृथिवीति पठितम् । यश्च विश्वा ओषधीः स-
र्वा व्रीह्याद्योषधीः आविवेश प्रविष्टः सन्पृष्टः कोऽयं प्रजानां जीवनहेतुस्तापपा-